

ще се срѣщне съ легендата на нашия бунтъ, ще се запознае още по-отблизу съ новитѣ условия на революционната пропаганда, съ още по-близкитѣ изгледи за нейнитѣ успѣхи. Той ще да прѣдложи и събранието ще приеме, защото Апостолътъ е съ него, да се открие борба на всичкитѣ врагове, на всички, които тартюфствуватъ съ неволята народна, на всички търговци-изядници. Пълнѣ, всестранна ще бжде дѣятелността и на Апостола, и на неговитѣ помошници, и на неговитѣ подпомошници. Една революция не се създава въ година; единъ старъ редъ, колкото гнилъ да е, не се разбива съ една дума, съ единъ ударъ: ако условията сж го надраснали, той се крѣпи върху традицията, върху заблудението, върху невѣжеството, върху прѣдрасждацитѣ — върху всичко окапало, нежизнеспособно. Всичко това трѣбва да се прѣмахне. Година, двѣ, три — петъ, десетъ — за революцията врѣмето е нищо. Логиката на нѣщата, спонтанното разрастване на общественитѣ условия, не чакатъ врѣме, не чакатъ желанія или благопожеланія. Съзнайте ги по-рано, за да не ви поставятъ въ тупикъ! Открийте борба съ врѣме на всичко, което явно и тайно враждува на бждащето, което носи въ утробата си всѣка революция: отворете прозорцитѣ за свѣтлината, — ако тие сж тѣсни, недостатъчни — разкъртете стѣнитѣ, събаряйте зданията, отворете простори, дайте ширина! Свѣтлина, повече свѣтлина! Lich, мер lich! ето какво е нужно. Мефистофель трѣбва да влѣзе въ гжрдитѣ на всѣкиго: духътъ на отрицанието трѣбва да измѣсти духътъ на простачината и слѣзната вѣра. Отрицание и разрушение — ето източникътъ на новото творчество.

Българската революция, колкото малка да бѣ по своитѣ размѣри, носѣше тѣзи начала: тя създаде отъ робътъ човѣкъ. Човѣкътъ се прѣвръщаше въ Мефистофель, за да прѣсъздаде живота си, себе си — своя